

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/54/2020
Identifikačné číslo spisu: 6407210027
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6407210027.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu R. C., nar. X. K. XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX B. X., občan U., zastúpeného ADIUVANTE s.r.o., Halenárska 412/7, Trnava proti žalovanému Stavebné bytové družstvo, Pod donátom 3, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 00 176 192 zastúpenému advokátkou JUDr. Janou Šálkovou, so sídlom Bystrická 1029/101, 966 81 Žarnovica, o podaní žalobcu označenom ako „o zaplatenie zmluvnej pokuty“, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/182/2017-101 z 20. decembra 2017 v znení opravného uznesenia č. k. 41Cob/182/2017-193 z 20. februára 2020 a opravného uznesenia č. k. 41Cob/182/2017-199 z 11. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 12Cb/196/2007-52 z 30. marca 2017, zamietol žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty, odmietol podanie žalobcu zo dňa 11. októbra 2007 doručené súdu dňa 11. októbra 2007 a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2 V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 118 ods. 1 a 2 CSP nevyhovelo žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na odstránenie väd podania, nemajúceho zákonom predpísané náležitosti riadneho návrhu a to z dôvodu, že po dotazovaní Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom zistil, že ohľadom tohto konania sp. zn. 12Cb/196/2007 nebola podaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, s poukazom na tú skutočnosť, že sa toto konanie vedie od roku 2007, takže žalobca mal dosť času na zabezpečenie právnej pomoci. Poukázal na to, že žalobcu už uznesením zo dňa 14. novembra 2007 vyzval na doplnenie podania, pričom písomným podaním zo dňa 14. decembra 2007 požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie o 30 dní, ani po jej uplynutí však žalobca podanie nedoplnil. Odmietnutie podania podľa § 129 ods. 3 CSP odôvodnil jeho nedoplnením žalobcom a nemožnosťou v konaní vzhľadom na uvedený nedostatok pokračovať.

3 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a úspech žalovaného v konaní v celom rozsahu, z dôvodu ktorého mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

4 Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 41Cob/182/2017-101 z 20. decembra 2017 v znení opravného uznesenia č. k. 41Cob/182/2017-193 z 20. februára 2020 a opravného uznesenia č. k. 41Cob/182/2017-199 z 11. mája 2020 uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12Cb/196/2007-52 zo dňa 30. marca 2017 potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5 V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Poukázal na to, že žalobca podal žalobu na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. júna 2016, pričom žalobca mal žalobu podať s náležitosťami uvedenými v § 42 ods. 3 a v § 79 ods. 1, 2 O.s.p. Pokiaľ žaloba neobsahovala obligatórne náležitosti uvedené v citovaných zákonných ustanoveniach, súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobcu v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 14.11.2007 vyzval na doplnenie žaloby. Odvolací súd vyslovil názor, že súd prvej inštancie z dôvodu, že žalobca nedoplnil žalobu, v požadovanom rozsahu mal podanie žalobcu podľa § 43 ods. 2 CSP odmietnuť, napriek tomu súd prvej inštancie konanie prerušil do doby rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 11Cb/89/2006, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 14. marca 2008, preto tvrdenie odvolateľa, že nedošlo ku právoplatnému skončeniu konania, pre ktoré bolo toto konanie prerušené, označil za nesprávne.

6 Odvolací súd postup súdu prvej inštancie považoval za správny vzhľadom na časový odstup od podania „žaloby na zaplatenie zmluvnej pokuty“, že opakovane dal žalobcovi možnosť opraviť a doplniť žalobu, keď uznesením zo dňa 31. januára 2017 vyzval žalobcu v súlade s § 129 ods. 1 CSP na doplnenie podania nazvaného „žalobou na zaplatenie zmluvnej pokuty“. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že súd svojím nekonaním vo veci, ako aj v iných súdnych konaniach, v ktorých vystupuje žalobca, porušil práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil, že povinnosťou každého žalobcu je podať na súd žalobu, ktorá spĺňa všetky zákonné náležitosti. V danom prípade si žalobca túto svoju povinnosť nesplnil, a to aj napriek opakovaným výzvam súdu na doplnenie žaloby. Pokiaľ tak žalobca neurobil, sám zapríčinil, že súd nemohol konať vo veci. Poukázal aj na to, že taktiež k prerušeniu konania došlo na návrh žalobcu, teda nemôže súd niesť zodpovednosť za nekonanie v dobe, keď konanie bolo prerušené, a to ako už bolo uvedené na návrh žalobcu.

7 Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca mal dost času na zabezpečenie právnej pomoci a svojím nekonaním a podaním žaloby bez zákonom predpísaných všeobecných a osobitných náležitostí sám zapríčinil, že súd nemohol o podanej žalobe konať.

8 K tvrdeniu žalobcu, že v žalobe nemohol vyšpecifikovať petit a žalovanú sumu s ohľadom na iné súdne konania, ktorých výsledok mal vplyv na uplatnenú sumu, odvolací súd konštatoval, že aj v prípade, pokiaľ nárok na zmluvnú pokutu vzniká každým dňom omeškania, t. j. až doposiaľ, nezaniká povinnosť žalobcu vždy vyčísliť žalovanú sumu, pričom si môže uplatniť čiastkovými žalobami vždy ďalšie obdobie zmluvnej pokuty, aby nedošlo k premlčaniu jeho nároku.

9 Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 296 ods. 1 a § 255 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

10 Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť dovolania na ustanovení §

420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ event. písm. c/ CSP.

11 Dovolateľ namieta, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 8. februára 2007 rozhodol o prerušení tohto konania do právoplatného skončenia konania na okresnom súde pod sp. zn. 11Cb/89/2006, v roku 2015 pokračoval v konaní tým, že vo veci nariadil pojednávanie na termín 24. september 2015 bez toho, že by rozhodol o pokračovaní v konaní, takže má za to, že súdne konanie aj v čase výzvy bolo po procesnoprávnej stránke stále prerušeným konaním. Ďalej súdu prvej inštancie vytýkal, že uznesenie z 31. januára 2017, ktorým ho vyzýval na odstránenie väd, doručoval podnikateľskému subjektu - Gabriel Oslanec, TV - sat služby so sídlom Nová Baňa, Školská 18, IČO: 109 303 45, ktorý už v tom čase právne neexistoval. Z dôvodu nesprávneho označenia žalobcu v záhlaví uznesenia súdu prvej inštancie označil toto uznesenie za nevykonateľné. Poukázal na to, že výzvu prevzal až 28. februára 2017, kedy začal komunikovať s Centrom právnej pomoci, kde si dohodol konzultáciu na deň 13. marec 2017 a v tejto súvislosti požiadal o predĺženie lehoty na doplnenie žaloby o 60 dní, s tým, že predpokladal, že mu v tejto lehote bude ustanovený právny zástupca. Uviedol, že nevedel, že nestačí podať iba jednu žiadosť na priznanie právnej pomoci pre všetky právne veci. Vytýkal súdu prvej inštancie, že neposudzoval žiadosť o predĺženie lehoty v kontexte s informáciou žalobcu, že absolvoval konzultáciu v Centre právnej pomoci a unáhle uznesením zo dňa 30. marca 2017 jeho žiadosť zamietol. Uzavrel, že týmto spôsobom súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľ záverom uviedol, že napadnuté rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky a to poskytnutia primeranej lehoty na uplatnenie práva žalobcu na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci. Žalobca namieta, že sa odvolací súd pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, keď vyslovil právny názor, z ktorého možno odvodiť, že tri pracovné dni by mali predstavovať primeranú lehotu na uplatnenie práva na právnu pomoc. Pre prípad, že by existovalo aj iné rozhodnutie NS SR v tejto právnej otázke uplatnil nielen dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ ale aj c/ CSP.

12 Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu v súvislosti s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nevydal uznesenie o pokračovaní v súdnom konaní uviedol, že súd prvej inštancie správne, po odpadnutí prekážky v súlade s § 111 ods. 2 vtedy účinného OSP pokračoval v konaní i bez návrhu, o čom podľa jeho názoru nebolo potrebné vydávať uznesenie. V súvislosti s ďalšou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie žalobcovi neposkytol primeraný čas na zabezpečenie právnej pomoci potrebnej pre kvalifikované doplnenie žaloby, poukázal žalovaný na odsek 21 až 25 rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom súd dostatočne zdôvodnil svoj záver o tom, že žalobca mal dost času na zabezpečenie právnej pomoci. Žalovaný súčasne zdôraznil, že v čase prvej výzvy zo dňa 14. novembra 2007 nebol žalobca v hmotnej núdzi, bol podnikateľom a tak mal možnosť nájsť si právneho zástupcu podľa vlastného výberu a tiež účtovníka za účelom výpočtu. V ďalšej námietke žalobcu týkajúcej sa ukončenia podnikateľskej činnosti uviedol, že aj po ukončení podnikania právo vymáhať pohľadávku zostalo žalobcovi ako fyzickej osobe - občanovi. Aj keď žalobca neupresnil po zániku podnikateľskej činnosti svoje označenie, prevzal uznesenie a plnil povinnosti účastníka konania o čom svedčí žiadosť o predĺženie lehoty. Pokiaľ ide o ďalší žalobcom uvedený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ prípadne c/ CSP a žalobcom tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe, keď odvolací súd mal vysloviť právny názor, z ktorého možno odvodiť, že tri pracovné dni, podľa jeho názoru by mali predstavovať primeranú lehotu na uplatnenie práva na právnu pomoc poukázal na odsek 21 až 25 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorých vyplýva, že interpretácia žalobcu je v priamom rozpore s ich obsahom.

13 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP, veta pred bodkočiarkou) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

14 Vychádzajúc z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) dovolanie žalobca odôvodnil dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ event. c/ CSP.

15 Pred vecným prejednaním dovolania dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

16 Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

17 Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18 Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovoru“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

19 Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b/ nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu a ktorý zároveň znamená aj porušenie procesných práv, garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a judikatúry Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore.

20 Dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie pochybil, keď v konaní pokračoval bez vydania uznesenia o pokračovaní v konaní, po tom, čo uznesením sp. zn. 12Cb/196/2007 z 8. februára 2008 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 11Cb/89/2006. Dovolací súd je toho názoru, že skutočnosť, že súd prvej inštancie v konaní pokračoval bez vydania rozhodnutia o pokračovaní v konaní sama o sebe neznemožnila realizáciu procesných oprávnení žalobcu prípadne neznemožnila ani nesťažila jeho možnosť aktívnej účasti v spore. Pojednávanie, ktoré súd prvej inštancie nariadil na 24. septembra 2015 bolo odročené na neurčito, z dôvodu, že konajúci súd nemal vykázané doručenie predvolania žalobcovi. Napriek predchádzajúcej bezúspešnej výzve na kvalifikované doplnenie žaloby, súd vydal ďalšie uznesenie sp. zn. 12Cb/196/2007 z 31. januára 2017, aby žalobca žalobu podanú bez zákonom predpísaných náležitostí v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil. Následne žalobca konal a podal ďalší návrh na predĺženie poskytnutej lehoty na odstránenie väd, ktoré mu súd prvej inštancie, po zistení, že sa jeho žiadosť o poskytnutie právnej pomoci netýkala tohto konania zamietol. So zreteľom na uvedené, nemožno konštatovať, že by súd prvej inštancie nevydaním uznesenia o pokračovaní v konaní znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval mu patriace práva. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 11Cb/89/2006, teda o tom, kedy bude možné v konaní pokračovať bolo rozhodnuté už v samotnom uznesení o prerušení konania zo dňa 8. februára 2007 a navyše žalobca bol sám účastníkom konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 11Cb/89/2006 a ako taký vedel, že konanie bolo právoplatne skončené a teda, že odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené.

21 Dovolateľ ďalej namietal, že mu súd prvej inštancie uznesenie na doplnenie žaloby zo dňa 31. januára 2017 doručoval jednak ako podnikateľskému subjektu, ktorý už ukončil podnikateľskú činnosť a tiež na nesprávnu adresu Školská 18, Nová Baňa namiesto správnej adresy C. XX/XX, B. X.. Dovolací súd z

obsahu spisu zistil, že tvrdenie žalobcu nezodpovedá pravde, nakoľko uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 31. januára 2017 bolo doručované žalobcovi nielen ako podnikateľovi na adresu Školská 18, Nová Baňa, ale aj na adresu C. XX/XX, B. X. s označením adresáta R. C., zásielku ktorú si aj dňa 28. februára 2017 prevzal. Navyše, tak ako to vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Obo/17/2011 zo dňa 15. novembra 2011, na ktoré v dovolaní poukazoval, zánikom živnostenského oprávnenia fyzickej osoby nedochádza k strate spôsobilosti fyzickej osoby mať práva a povinnosti a ani k spôsobilosti byť účastníkom konania, pretože fyzická osoba zodpovedá v celom rozsahu za svoje záväzky vzniknuté pri súkromnom podnikaní.

22 So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobcom namietaným nesprávnym postupom, či už súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a naplneniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 písm. f/ CSP.

23 Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

24 Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

25 Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

26 V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte tohto uznesenia dovolacieho súdu len „právna otázka“).

27 O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

28 V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 CSP).

29 Žalobca v dovolaní uviedol, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď vyslovil právny názor, z ktorého možno odvodiť, že tri pracovné dni, podľa názoru odvolacieho súdu, by mali predstavovať primeranú lehotu na uplatnenie práva na právnu pomoc. Dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že obsah odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu nepotvrďuje tvrdenie žalobcu, že odvolací súd vyslovil názor o primeranosti trojdňovej lehoty na

uplatnenie práva na právnu pomoc. Odvolací súd síce konštatoval, že žalobca mal dostatočný časový priestor na zabezpečenie právnej pomoci, zohľadnil však celkovú dĺžku konania (konanie začalo 17. októbra 2007) opätovné vyhovenie žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby ako aj obsah správy Centra právnej pomoci, že centrum žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci v tomto konaní neeviduje. Odôvodnenie dovolaním napadnutého uznesenia teda tvrdenie žalobcu nepotvrďuje. Rozhodnutie odvolacieho súdu teda nezáviselo od posúdenia žalobcom formulovanej právnej otázky.

30 Vzhľadom na skutočnosť, že dovolateľ nevymedzil uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

31 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 CSP).

32 Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 451 ods. 2 v spojení s ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.